

What is the source for having bread on yom tov?

1. Rosh - simchat yom tov

רא"ש מסכת ברכות פרק ז ס' כג
משמע הכא דביו"ט לא סגי' דלא אכל פת דבר שצריך לברך אחריו בהמ"ז וקשה דבפ"ב דסוכה (דף כז א) קאמר גבי מתני' דקאמר אמר ר' אליעזר י"ד סעודות חייב לאכול בסוכה דטעמא דר"א תשבו כעין תדורו מה דירה אחת ביום ואחת בלילה אף סוכה כן ורבנן דאמרי אין לדבר קצבה סברי כדירה מה דירה אי בעי אכיל ואי בעי לא אכיל אף סוכה אי בעי אכיל אי בעי לא אכיל ועל כרחך היינו לא אכיל פת כלל דאי אכיל חייב לאכול בסוכה הלכך הא דקאמר הכא יו"ט דלא סגי' דלא אכיל היינו דוקא בליל יו"ט הראשון (ה) של פסח וליל יו"ט ראשון של חג הסוכות והא דקאמר בפ"ב דביצה (דף טו ב) ובפרק אלו דברים בפסחים (דף סח ב) גבי יו"ט חלקהו חציו לאכילה ושתיה וחציו לביהמ"ד דברי ר' יהושע אפשר בבשרא ופרי דאין בהם בהמ"ז ומיהו קשה דמשמע יו"ט דומיא דר"ח ור"ח דוקא ביום דאלו בלילה (ו) אפי' בתפלה אין מחזירין אותו דאין מקדשין החדש בלילה הלכך נראה לרבינו יהודה דחייב (ז) אדם לאכול פת ביו"ט משום שמחה משום חלקהו חציו לאכילה ועיקר אכילה הוא לחם והא דאמרי' בסוכה מכאן ואילך רשות דאי בעי לא אכיל הכי קאמר רשות משום סוכה ולעולם חובה היא משום שמחת יו"ט
Those who agree: Tosfot Harosh Brachot 49b s.v. shabatot, Tosfot Rabbeinu Peretz Sukkah 27a s.v. iy, Baal Hamoer Pesachim 18b, and Levush 188:7.

2. Ritva, Mordechai - chatzi lachem (but do not mention simcha)

חידושי הריטב"א מסכת סוכה דף כז עמוד א
אלמא כולו יום טוב בני חזרה משום דלא סגי' דלא אכיל פת וחייב בהם בסעודה ולחם משנה כשבת וחציו לה' וחציו לכם כדאיתא ביו"ט (ט"ו ב'), ואפילו רבי אליעזר לא פטר אלא בשכולו לה' ובעצרת הכל מודים שכולו לכם

חידושי הריטב"א מסכת ביצה דף טו עמוד ב
הללו בעלי פטסין. פירש הריטב"א ז"ל שהלשון הזה כולל שני ענינים, דאפשר לומר שהיה משבחן על שהולכין לקיים עונג שבת או אפשר לומר שהיה מגנה להם שהם גרגרנים שמניחין דברי תורה מפני שובע בטנם, וכן כשאמר בעלי מארה כולל שני ענינים דאפשר לומר שהוא אמר להם בעלי מארה על שאיחרו כל כך לצאת ולא קיימו עונג שבת ואמר אפשר דאין להם סעודה ועל זה נתעכבו, או אפשר לומר שהוא גנאי לפי שבית המדרש היה מתרוקן, והתלמידים סוברין דלא אמר להם אלא לשבח שהולכין לקיים עונג שבת, וכשאמר הללו בעלי מארה כסבורים שעליהם אמר שאיחרו כל כך ולא קיימו עונג שבת, עד שאמר להם כי בדרך גנאי אמר להם. גירסת הספרים הללו בעלי מארה עד מתי הם יושבים. ורש"י ז"ל לא גריס ליה, וטעמא דא"כ הוא במשמע שאומר כן על הנשאים ומאי האי דאמר להו לא לכם אני אומר, והריטב"א ז"ל כתב דשפיר גרסינן ליה ופירושה ועל הראשונים אמר אחר שלבם ועיניהם על האכילה למה איחרו לקיים עונג שבת עד עתה

מרדכי מסכת ביצה פרק יום טוב
מר בריה דרבינא [רמז תרסט] הוי יתיב בתעניתא כוליה שתא כו' כתב רבינו אבי העזרי נ"ל דס"ל כר"א דאמר או כולו לה' או כולו לכם אבל אנן קי"ל כר' יהושע דדריש חציו לה' וחציו לכם הלכך אסור להתענות והכי אמרי' פ"ג שאכלו

חידושי הרא"ה מסכת ברכות פרק ז - שלושה שאכלו
ואיכא מאן דאמר דכי אמרינן דבימים טובים לא סגי' דלא אכיל פת, הינו בלילה הראשון של פסח דאמרינן דהכתוב קבעו חובה מדכתיב בערב תאכלו מצות, ולילה הראשון של סוכות כדדרשינן התם בסוכה דגמרינן חמשה עשר חמשה עשר מחג המצות, הא אידך רשות וכיון דכן אי טעה בברכת המזון לא הדר, וליתא דודאי בכלהו ימים טובים חייב אדם לאכול בהן פת וחייב בסעודה וחייב בלחם משנה כשבת וחציו לה' כלומר לשנות וחציו לכם כלומר לאכילה כדאיתא ביום טוב, ואפילו ר' אליעזר לא פטר, פי' מאכילה אלא כשכלו לה' כלומר כשהוא שונה

3. Ran - mdin yom tov

הר"ן על הרי"ף מסכת סוכה דף יב עמוד ב
ודאי אי בעי לא אכיל פת דמיחייב בבהמ"ז קאמר' ומינה דשבתות וי"ט לא סגי דלא אכיל פת ודוחק הוא לומר דכי אמר' התם בשבתות וי"ט מחזירין אותו היינו דוקא בלילי יו"ט (האחרון) [הראשון] של פסח ושל סוכות כמו שדחקו זה בתוס' דהא סתמא קתני התם שבתות וי"ט דלא סגי דלא אכיל ומשמע דבכולהו קאמר לפיכך נראה דמה שחדש הכתוב בלילי יו"ט הראשון של פסח מדכתב בערב תאכלו מצות היינו לחייבו בדין מצה ראויה דאילו מדין יו"ט יוצא בכל שהוא פת אפי' במצה עשירה וביו"ט הראשון של סוכות גמרינן נמי דמיחייב לאכול שיעור שהוא חייב לאכול בסוכה דאילו מדין יו"ט סגי ליה לאכול כביצה עראי חוץ לסוכה וגמרינן מחג המצות דמיחייב לאכול שיעור המחויב לאכול בסוכה ולפיכך נראה שהוא חייב לאכול יותר מכביצה אלא שיי"א כך דכיון דגמרינן מחג המצות לגמרי גמרינן מינה מה התם בכזית אף הכא בכזית ואע"ג דבשאר ימות החג כזית עראי הוא ורשאי לאכול חוץ לסוכה אפ"ה בלילה הראשון כיון שהכתוב קבעו חובה לאכול בסוכה עשאו אכילת קבע. ואחרים אומרים דלהכי גמרינן לילי יו"ט הראשון של חג מחג המצות לומר שאפילו ירדו גשמים חייב לאכול בסוכה אע"ג דמפטר בה בשאר יומי

בית הבחירה (מאירי) מסכת סוכה דף כז עמוד א
ושמא תאמר ובלילי יום טוב מיהא מה הוצרכנו לגזרה שוה והא ביום טוב אי אפשר בלא פת וכמו שביארנו במסכת ברכות שאם טעה ולא הזכיר של יום טוב בברכת המזון מחזירין אותו מפני שאי אפשר לו בלא פת וא"כ מה הוצרכנו בפסח לקביעות חובה לילה הראשון מן המקרא ובחג לגזרה שוה שבו ואף למחרתו הואיל ויום טוב הוא על כל פנים צריך הוא לאכול פת שהתענית ביום טוב איסורו איסור תורה ומדין שמחה ושמא תאמר לילה ראשונה תורה שהכתוב קבעו חובה למצה ואף לסוכה מגזרה שוה אבל מחרתו כל שאינו מתענה אין חובת אכילתו בפת אלא מדברי סופרים ועל זו אמרו שחוזר בברכה אם שכח ולא אמרו דיו בפירות אלא בראש חודש וחול המועד שאסור בתענית של אבל וצער אא"כ אוכל פירות לצאת מכלל תענית א"כ מדברי סופרים מיהא יתחייב אף למחרתו שהוא יום טוב בין בפסח בין בסוכות נראה לי שמ"מ למחרתו אפשר לפת בלא סוכה ובלא מצה בחג באכילת עראי ובפסח בבצקות של גוים וגדולי הראשונים תירצו בה שיום טוב של סוכה יצא מכלל זה ומטעם תשבו כעין תדורו ומ"מ לענין מצה לא תירצו בה כלל
ויש לתרץ בה שאלמלא גזרה שוה לא היו חייבים בו בפת מתורת סוכה אלא מתורת יום טוב ועכשיו חייבים בו מתורת יום טוב ומתורת סוכה ולעבור עליו בשתיים או שמא לא נתחייב מתורת יום טוב אלא כדי שלא יעבור יו"ט בתענית ואם נזדמן שאכל ערב יו"ט בכדי שהוא שבע אין עליו חובה לאכל בליל כניסת יום טוב עד למחרתו ומתורת סוכה ומצה חייב בלילה

4. Rashba, (Rambam) - no chiyuv to have bread

בית יוסף אורח חיים סימן קפח
וכתב הרשב"א (סוכה כז. ד"ה הא) ומינה שמעינן דהא דאסיקנא דשבתות וימים טובים דעל כרחך אכיל מחזירין אותו הני מילי לילה הראשונה של יום טוב דוקא שהיא חובה באכילת פת דגמרינן לה מלילה הראשון של פסח הא כולו שאר עונות דיום טוב ואפילו דיום טוב הראשון אין מחזירין אותו דאי בעי לא אכיל פת וכן כתבו התוספות בפרק הישן (סוכה כז. ד"ה אי)

בית יוסף אורח חיים סימן קפח
ורבינו ירוחם כתב בנ"ח ח"ב (נז ע"ג) דנראה מדברי הרמב"ם (סוכה פ"ו ה"ז) ורש"י (סוכה כז. ד"ה במיני תרגימא) שאע"פ שחייב לאכול בשבעת ימי החג י"ד סעודות אחת ביום ואחת בלילה יכול להשלימין בפירות

חידושי הרשב"א מסכת ברכות דף מט עמוד ב
תפלה דחובה היא מחזירין אותו בברכת המזון דאי בעי אכיל ואי בעי לא אכיל אין מחזירין אותו, פירוש לאו למימרא דלא אכיל כלל דראש חודש נמי אסור בתענית אלא דאי בעי לא אכיל פת אלא מיני תרגימה, דאינו טעון

ברכה לאחריו שיזכיר בה מעין המאורע, ומינה שמעין דהא דאסיקנא דבשבת וימים טובים דעל כרחיה אכיל מחזירין אותו, ה"מ לילה הראשון של פסח וליל ראשון של סוכות דוקא שהיא חובה באכילת פת דגמירין לה [סוכה כ"ז א'] חמשה עשר חמשה עשר מחג המצות מלילה הראשון של פסח שקבעו חובה הכתוב, מבערב תאכלו מצות, הא כללו שאר עונות די"ט ואפילו די"ט ראשון אין מחזירין אותו דאי בעי לא אכיל פת, וכדאיתא נמי במסכת סוכה [כ"ז א'] גבי ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה, ומינה נמי שמעין דבשבת על כרחיה אכיל פת ומשום דכתיב ביה עונג ואין עונג בלא אכילת פת

ברכת ה' ח"ב ד' שנו לר' משה לוי ומרן הב"י שם כתב שכ"כ הרמב"ם והסמ"ג ושזהו דין פשוט שהרי אפי' לכתחילה א"צ להזכיר והיאך אפשר לומר דצריך לחזור ע"ש וכ"פ הרמ"א בהג"ה שם ס"ד וצריך לומר דס"ל לכל הנך רבוותא שאין חיוב לאכול פת בפורים שחיוב אכילת פת בסעודה אינו מצד שמחה אלא מצד כבוד וחשיבות שסעודה שאוכל בה פת היא סעודה מכובדת וחשובה ובשבת ויום טוב חייבים לאכול פת מצד כבוד ועונג שבת שנאמר וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מכובד ויו"ט בכלל שבת כמ"ש הרמב"ם פ"ו מהל' יו"ט הל' טז וז"ל כשם שמצוה לכבד שבת ולענגה כך כל ימים טובים שנאמר לקדוש ה' מכובד וכל ימים טובים נאמר בהם מקרא קדש עכ"ל אבל פורים אין בו קדושה ואינו בכלל ימים טובים במ"ש בגמ' מגילה יום טוב לא קבלו עליהו ע"ש ואע"פ שמצוה לשמוח בפורים מ"מ סגי בבשר ויין ושאר מטעמים המשמחים ואייצ לאכול פת דלא גרע מחול המועד שאין חיוב לאכול בו פת אע"פ שצריך לשמוח בו מן התורה שנאמר ושמחת בחגך כמ"ש הרמב"ם פ"ו מהל' יו"ט הל' יז והיינו משום שאכילת פת אינה מצד שמחה אלא מצד כבוד וחשיבות ולכן אם לא אמר ועל הנסים בבהמייז בסעודת פורים אפי' שלא סעד סעודה אחרת קודם לכן אין מחזירין אותו וכן הסביר בשו"ת הגאון רע"א בהשמטות לסימן א ומ"ש הרא"ש פרק שלשה שאכלו סימן כג לאכול בשם רבנו יהודה שחייב אדם לאכול פת ביו"ט משום שמחה' וכ"כ בתוספות הרא"ש שם נראה שאין כוונתו משום מצות ושמחת בחגך אלא משום מצות עונג יום טוב וכן מוכח מדברי התוס' ברכות מט שכתבו בשם רבנו יהודה שחייב אדם לאכול פת ביו"ט בשביל יום טוב ולא כתבו משום שמחה ע"ש וכ"כ הריטב"א והמאירי והרין סוכה כז והרא"ה שם ובברכות מט וכן עיקר

What is the obligation to eat bread meals on Chol Hamoed?

ספר תשב"ץ קטן סימן ריד
אם שכח ביום טוב יעלה ויבוא מחזירין אותו בברכת המזון ובתפלה הן ביום הן בלילה. לבד מחול המועד שאין מחזירין אותו בברכת המזון כי אם בתפלה וביום טוב נמי אינו חוזר כי אם בסעודת שחרית ושל לילה. אבל אם אוכל פעם אחרת באמצע היום אינו חוזר.

רבינו ירוחם - תולדות אדם וחווה נתיב ח חלק ב
ליל ראשון של חג חובה לאכול פת בסוכ' ואינו חייב לאכול שם י"ד סעודות מפת ואם לא אכל פת בסעודתו באותה לילה בסוכה אין לה תשלומין כך פשוט בסוכה. פי' משום סוכה אינו חייב י"ד סעודות אבל משום יום טוב חייב כמו שכתבתי בענין י"ט [דף נז טור ד] ונפקא מינה אם ירדו גשמים דיאכל בבית מחמת יום טוב. וליל ראשון חייב לאכול כזית אפילו ירדו גשמים והרמ"בם כתב דכל ז' אם רצה לאכול פירות חוץ לסוכה ואינו אוכל פת אלא בליל ראשון וכן נראה סברת רש"י ולפי דבריהם ביום טוב אף על פי שחייב לאכול י"ד סעוד' יכול להשלימן בפירו' ובי"ט כתבתיו ואפי' ירדו גשמים אוכל בסוכה בליל ראשון כזית לכ"ע

רבינו ירוחם - תולדות אדם וחווה נתיב ד חלק ב
י"ד סעודות חייב אדם לאכול ביום טוב כדמוכח בברכות וי"מ מפת ורש"י והר"מבם כתבו אפילו במיני פירות וכתבתיו בסוכה ח"ב